

Kantonrechter in Kort geding

A.R. no. 144867
19 januari 2015

Vonnis in de zaak van

DE STICHTING RADIO OPROEP SURINAME, gevestigd en kantoor houdende te Paramaribo,
eiseres in kort geding,
gemachtigde: mr. M. G. A. Vos, advocaat,
hierna te noemen: "SRS",

tegen

DE STICHTING AUTEURSRECHTEN SURINAME, gevestigd en kantoor houdende te Paramaribo,
gedaagde in kort geding,
gemachtigde: mw. M. Gangapersad, LL.M, BSc.,
hierna te noemen: "Sasur".

Dit vonnis bouwt voort op het tussenvonnis van 30 december 2014.

1. Het proces verloop:

1.1. Dit blijkt uit de volgende processtukken:

- Het proces-verbaal van de comparitie van partijen gehouden op 6 januari 2015;
- De respectieve conclusies tot uitlating na comparitie, met producties.

1.2. De uitspraak van het vonnis in kortgeding is bepaald op heden.

2. De feiten, de vordering en de grondslag daarvan

Hiervoor verwijst de kantonrechter naar bovenvermeld tussenvonnis.

3. De beoordeling

3.1 De kantonrechter overweegt dat de SRS als grondslag voor de gevorderde opheffing van het beslag heeft aangevoerd dat Sasur na de intrekking van de beschikkingen het beslag heeft gelegd terwijl Sasur door de intrekking niet langer bevoegd is om rechtshandelingen te verrichten ten behoeve van de rechthebbenden en zoals in casu, eiseres een verwijt te maken dat zij zonder toestemming werken openbaar heeft gemaakt. Zij stelt daarbij dat Sasur niet meer als bemiddelaar op eigen naam voor de auteursrechtgerechtigden mag optreden, waardoor zij het beslag niet mocht leggen. Voorts voert zij aan dat zij zich niet schuldig heeft gemaakt aan overtreding van het vonnis waardoor er geen dwangsommen zijn verbeurd. Onder andere stelt zij daaromtrent dat het gedeelte onder punt 5.2 van het vonnis waarbij het de SRS is verboden om "enig muziekwerk van het repertoire van gedaagde" openbaar te maken dermate vaag geformuleerd is dat niet duidelijk is wat de veroordeling inhoudt.

3.2 Sasur heeft op de grondslag onder andere aangevoerd dat het vonnis dat wordt geëxecuteerd betrekking heeft op het schenden van het auteursrecht van de muzikmakers voor wie Sasur het repertoire beheerst. Zij voert aan dat er geen sprake was van een licentie overeenkomst, welke licentie overeenkomsten slechts kunnen

worden gesloten door Sasur wanneer Sasur daarvoor toestemming heeft van de Minister van Justitie en Politie. Echter was noch een licentie overeenkomst, noch een handeling waarvoor toestemming nodig is van de minister, aan de orde. Aan de orde is artikel 1 van de Auteurswet, het openbaar maken van een muziekwerk zonder toestemming. Dat was verboden door de rechter op straffe van een dwangsom. Om die reden, zo stelt Sasur, is het niet relevant of de beschikking is ingetrokken. Relevant is of Sasur namens de muzik auteurs optreedt in Suriname bij de handhaving van de auteursrechten, hetgeen het geval is blijkens de overgelegde mandaatovereenkomst en het exploitatiecontract.

3.3 De kantonrechter overweegt ten aanzien van de grondslag als volgt: de beschikking die is ingetrokken verleende aan Sasur toestemming om te bemiddelen bij het sluiten van overeenkomsten met betrekking tot auteursrechten. Artikel 30 bis van de Auteurswet luidt: "voor het als bedrijf verlenen van bemiddeling inzake muziek auteursrecht al of niet met het oogmerk om winst te maken is toestemming vereist van de Minister van Justitie en Politie. Onder het verlenen van bemiddeling wordt verstaan het al of niet op eigen naam, ten behoeve van de makers van muziekwerken sluiten of ten uitvoer leggen van overeenkomsten betreffende de uitvoering in het openbaar, of radiouitzending van werken of hun verveelvoudigen, in hun geheel of gedeeltelijk."

3.4 Gelijk Sasur aanvoert moet naar het oordeel van de kantonrechter onderscheid gemaakt worden tussen: **1.** het handhaven van auteursrechten enerzijds en **2.** het bemiddelen bij het tot stand komen van overeenkomsten over het gebruik van de muziekwerken anderzijds.

Voor de eerste activiteit moet Sasur met de muzik auteur een overeenkomst zijn aangegaan, om voor hem zijn repertoire in Suriname als het ware te bewaken, dat daar niet zonder toestemming gebruik van wordt gemaakt. Voor deze activiteit heeft Sasur geen ministriële toestemming nodig. Ook mag Sasur namens die muzik auteur die zijn rechten aan haar, Sasur, heeft overgedragen, de gebruikers erop wijzen dat zij niet zonder toestemming gebruik mogen maken van de muziekwerken. Voorts mag Sasur bij de rechter een verbod vragen om zonder toestemming gebruik te maken van het werk. Die handelingen vallen niet onder bemiddeling zoals in de wet omschreven, immers is in de wet duidelijk omschreven wat onder bemiddeling wordt verstaan. Naar het oordeel van de kantonrechter is elke andere uitleg van bemiddeling, ook de uitleg die de SRS in haar grondslag aanvoert, namelijk dat Sasur op geen enkele wijze meer namens de auteursgerechtigden op eigen naam mag optreden, niet op de wet gestoeld.

3.5 Het intrekken van de beschikking heeft daarom geen invloed op de bevoegdheden van Sasur met betrekking tot de handhaving van de auteursrechten vallende onder haar repertoire, op grond van artikel 1 van de Auteurswet.

3.6 Het intrekken van de beschikking heeft wel invloed op de bevoegdheid van Sasur om, nadat zij een gebruiker erop heeft gewezen dat deze niet zonder toestemming gebruik mag maken van het muziekwerk, met die gebruiker een overeenkomst te sluiten. Dat is hierboven genoemd als de tweede activiteit, het bemiddelen.

3.7 De kantonrechter merkt ten overvloede op dat op grond van het laatstgenoemde kan worden gesteld dat er door de intrekking van de beschikking een situatie is ontstaan waarbij Sasur wel moet optreden als handhaver van het auteursrecht van een wereldrepertoir - immers de Auteurswet schrijft voor dat zonder toestemming van een auteur geen gebruik mag worden gemaakt van een werk en Sasur heeft zich met de mandaatsovereenkomst en de exploitatie-overeenkomst contractueel verbonden ten opzichte van de auteur om dat te doen - , en in die hoedanigheid ook bij de rechter kan vorderen dat een muziekwerk niet wordt gebruikt zonder toestemming zoals neergelegd in artikel 1 van de Auteurswet, doch daarna voor die gebruiker geen voorzieningen kan treffen waarbij het muziekwerk wel openbaar gemaakt mag worden middels een gebruikersovereenkomst of een licentie overeenkomst omdat die bevoegdheid door de intrekking is weggenomen. De situatie die hierdoor is ontstaan is er een waarbij in beginsel geen muziek meer kan worden afgespeeld zonder dat de wet wordt overtreden. Enerzijds moet Sasur erop toezien dat er niet zonder toestemming muziek wordt openbaar gemaakt maar anderzijds kan Sasur niet ervoor zorgen dat er wel toestemming komt om die muziek openbaar te maken. Een situatie die zowel voor de muzikanten, als voor Sasur als voor de muziekgebruikers zeer schadelijk is. Voor de muzikanten in het buitenland is het immers praktisch onmogelijk om hun rechten hier te lande te handhaven. Voor Sasur is het praktisch onmogelijk om haar verplichtingen jegens haar muzikanten na te komen op grond van het hiervoor gestelde, en wel de verplichting om de auteursrechten te handhaven. En voor de gebruikers is het onmogelijk om op een rechtens juiste wijze gebruik te maken van de muziek waardoor zij het risico lopen dat bij vonnis verboden worden opgelegd voor het gebruik van muziekwerken op straffe van een dwangsom. Immers, al zouden zij een licentie overeenkomst willen sluiten, door het intrekken van de beschikking kan dat niet.

3.8 De kantonrechter is ten aanzien van het eerste deel van de grondslag op grond van het hiervoor overwogene van oordeel dat door het intrekken van de beschikking, de bevoegdheid van Sasur om auteursrechten te handhaven, niet is komen weg te vallen, alleen de bevoegdheid om gebruiks-overeenkomsten (ook wel licentie-overeenkomsten genoemd) te sluiten.

Om die reden had Sasur na de intrekking van de beschikking wel de bevoegdheid om het vonnis waarin het verbod is opgenomen, te executeren. Dat deel van het verweer is derhalve aannemelijk geworden.

3.9 De SRS stelt zich verder op het standpunt dat Sasur door de intrekking niet meer zelfstandig kan optreden ten aanzien van de auteursrechten, doch dat alle handelingen van Sasur op naam van de de auteursrechtgerechtigden zelf moeten plaatsvinden. Dit baseert de SRS op de overgelegde overeenkomst waaruit volgens SRS niet blijkt dat Sasur op eigen naam kan optreden tegen een overtreder. Zij verwijst daarbij ook naar het vonnis van het Hof van Justitie GR no. 14867 van 20 juni 2014.

3.10 Sasur heeft op dit punt van de grondslag als verweer aangevoerd dat zij wel op eigen naam kan optreden op grond van de mandaatsovereenkomst en de exploitatie overeenkomsten.

3.11 De kantonrechter overweegt dat Het Hof van Justitie ten aanzien van dit punt in overweging 6.9 heeft geoordeeld dat "de enkele stelling, zonder de

mandaatovereenkomsten over te leggen, onvoldoende is om aannemelijk te maken dat de auteursrechtgerechtigden hun aanspraken op basis van de Auteurswet aan Sasur hebben overgedragen. “

3.12 De kantonrechter overweegt dat in casu wel de mandaatovereenkomst is overgelegd en ook een exploitatiecontract.

3.13 De kantonrechter overweegt dat in de mandaat overeenkomst een aantal zaken overeen zijn gekomen waaronder:

Buma verleent aan Sasur het recht (het recht kan niet door Sasur aan een ander worden overgedragen want het is niet overdraagbaar en het recht is niet exclusief) om in Suriname toestemming te geven of te weigeren om het repertoire in het openbaar uit te voeren, voorts om de voorwaarden vast te stellen voor het geven van die toestemming, in rechte op te treden tegen inbreuken op het repertoire en al datgene te verrichten, zowel in als buiten rechte, waartoe Buma zelf gerechtigd zou zijn zonder de onderhavige overeenkomst.

In artikel 4 is bepaald dat naar aanleiding van de over en weer overgedragen en verleende rechten Buma en Sasur hun werkzaamheden als internationaal samenwerkende auteursrecht-organisaties naar hun beste kunnen zullen verrichten.

In artikel 9 is opgenomen: in geval van beëindiging van deze overeenkomst, zullen alle door middel van deze overeenkomst verleende rechten terugkeren bij de oorspronkelijke ondertekenende partij vanaf het moment van een zodanige beëindiging.

In het exploitatie contract staat in artikel 2: “De auteur draagt hierbij aan Sasur over en levert aan Sasur het muziekauteursrecht op zijn repertoire ...”

3.14 De kantonrechter acht op grond van deze formulering aannemelijk dat Buma en ook andere auteursrechtgerechtigden hun rechten hebben overgedragen aan Sasur en Sasur daardoor op eigen naam deze rechten kan handhaven en is dan ook van oordeel dat Sasur wel op eigen naam kan optreden. Ook dat deel van het verweer is aannemelijk geworden.

3.15 De kantonrechter overweegt voorts ten overvloede dat Sasur ten tijde van de geldigheid van de beschikking op eigen naam optrad op grond van de mandaat overeenkomst of exploitatie-overeenkomsten waardoor het intrekken van de beschikking geen gevolgen kan hebben voor die bevoegdheid van Sasur, immers verandert het intrekken van de beschikking niets aan de exploitatie-overeenkomsten of mandaat overeenkomst die Sasur met de auteursrechtrechthebbenden of auteursrechtverenigingen heeft gesloten. De intrekking heeft slechts als gevolg dat Sasur als Surinaamse Stichting niet meer over de vereiste toestemming van de Minister beschikt om te bemiddelen.

3.16 Ten aanzien van het tweede deel van de grondslag, namelijk de stelling van de SRS dat zij het verbod opgenomen in het vonnis niet heeft overtreden overweegt de kantonrechter als volgt.

3.17 De SRS stelt zich op het standpunt dat zij niet weet welke muziekwerken in het repertoire van Sasur zijn opgenomen. Zij stelt dat het verbod in het vonnis daarover

onvoldoende duidelijkheid geeft. Daardoor kan haar niet worden verweten dat zij het verbod heeft overtreden en zijn er geen dwangsommen verbeurd.

3.18 De SRS verwijst daarbij naar het vonnis van 7 februari 2013 in de zaak bekend onder arno. 123358 waarin de kantonrechter onder andere heeft overwogen (4.2.2 en 4.2.3): *“naar het voorlopig oordeel van de kantonrechter is dat gedeelte van het vonnis waarbij eiseres is verboden om enig muziekwerk of delen daarvan al dan niet in de oorspronkelijke versie, behorende tot het door gedaagde's beheerde repertoire middels het door haar geëxploiteerde omroepstation of op welke wijze dan ook, zonder de van gedaagde verkregen toestemming openbaar te maken dan wel te verveelvoudigen, zo vaag dat van eiseres niet kon worden verwacht dat zij zich hield aan dit gedeelte van de veroordeling. Alhoewel een groot deel van de muziekwerken tot het repertoire van gedaagde behoren, had specifiek moeten zijn vermeld aan welke muziekwerken eiseres zich diende te houden. Immers nu niet alle muziekwerken behoren tot het repertoire van gedaagde, mocht van eiseres niet worden verwacht dat zij behoorde te weten welke muziek al dan niet behoort tot het repertoire, dat door gedaagde beheerd wordt. Het verweer van gedaagde ter zake wordt daarom verworpen. Evenmin mocht gedaagde ervan uitgaan dat het een feit van algemene bekendheid is welke muziekwerken tot haar repertoire behoren..... Ten aanzien hiervan heeft eiseres gesteld dat, na het vonnis van de kantonrechter van 3 december 2009, gedaagde pas op 16 mei 2012 haar repertoire aan eiseres heeft kenbaar gemaakt. Zij stelt dat ook terecht dat indien zij in de tussenliggende periode van 3 december 2009 tot en met 16 mei 2012, muziekwerken behorende tot het repertoire van gedaagde ten gehore heeft gebracht, dit haar rederlijkerwijs niet kan worden aangerekend. Op grond van al het voorgaande in onderlinge samenhang gezien en gelezen, kan naar het voorlopig oordeel van de kantonrechter worden geconcludeerd dat er geen dwangsommen zijn verbeurd.”*

3.19 Sasur heeft op dit gestelde gereageerd en aangegeven dat zij de SRS herhaaldelijk heeft uitgenodigd om kennis te nemen van de omvang van het Sasur repertoire, hetgeen ook blijkt uit het vonnis met arno. 073984 onder punt 2.6; dat meerdere malen overleg is gepleegd met de SRS, ook door tussenkomst van de ingestelde Commissie van Toezicht, waarbij het repertoire aan haar is gedemonstreerd; dat Sasur bekend heeft gemaakt, ook tijdens gesprekken met de SRS na de eerste beslaglegging dat zij kennis kan nemen van het actuele repertoire op een aantal websites, waaronder de website van Sasur zelf.

3.20 De kantonrechter overweegt ten aanzien van dit verweer dat de SRS tijdens de comparitie van partijen op 6 januari 2015 heeft erkend dat er gesprekken zijn geweest met Sasur na de eerste beslaglegging in 2012. Zij heeft ook erkend dat Sasur haar naar de websites heeft verwezen vanwege het feit dat het miljoenen werken betreft.

3.21 De kantonrechter is van oordeel dat, alhoewel de kantonrechter in de zaak met arno. 123358 redenen zag om aan te nemen dat niet van de SRS verwacht mocht worden dat zij op de hoogte was van het feit dat de werken die zij afdraaide tot het repertoire van Sasur behoorden, die omstandigheid thans niet meer opgaat. Immers zijn er daarna gesprekken geweest waarin de SRS is geweest op de websites waar het repertoire is vermeld. Voorts is door Sasur gesteld en niet voldoende gemotiveerd door

de SRS betwist dat zij, Sasur dus, aan de SRS te kennen heeft gegeven dat het er eigenlijk op neerkomt dat nagenoeg alle buitenlandse werken in het repertoire van Sasur zijn opgenomen waardoor geen buitenlandse werken kunnen worden afdraaid zonder dat er sprake is van het repertoire van Sasur. De kantonrechter is van oordeel dat, nu deze informatie na de eerste beslaglegging in 2012 bekend is geworden bij de SRS, de SRS zich niet op het standpunt kan stellen dat zij er niet van op de hoogte was dat de nummers die zij afdraaide in het repertoire van Sasur vallen, immers hadden zij de mogelijkheid dat eerst na te trekken op de website en hadden zij ook zonder het na te trekken moeten begrijpen dat, nu nagenoeg alle buitenlandse werken in het repertoire van Sasur vallen, zij het risico lopen, zodra zij een buitenlands werk afdraaien, dat dit werk valt binnen het repertoire van Sasur.

3.22 De kantonrechter is op grond van het hiervoor overwogene van oordeel dat ook dat deel van het verweer van Sasur aannemelijk is geworden.

3.23 De kantonrechter is van oordeel dat er om die redenen wel dwangsommen zijn verbeurd.

3.24 De kantonrechter zal op grond van het hiervoor overwogene het gevorderde afwijzen en de SRS als de in het ongelijk gestelde partij veroordelen in de kosten van het geding.

4. De Beslissing

4.1 Wijst af het gevorderde;

4.2 Veroordeelt de SRS in de kosten van dit geding aan de zijde van Sasur gevallen en tot aan deze uitspraak begroot op nihil.

Aldus gewezen en uitgesproken door mr. A.C. Johannis, kantonrechter-plaatsvervanger in kortgeding, ter openbare terechtzitting van het kantongerecht in het eerste kanton te Paramaribo van maandag 19 januari 2015, in tegenwoordigheid van de griffier.

w.g. M. Sewgobind

w.g. A.C. Johannis

PARTIJEN IN KORT GEDING ZIJN NOCH IN PERSOON
NOCH BIJ GEMACHTIGDE BIJ DE UITSPRAAK TER
TERECHTZITTING VERSCHENEN.